

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

DECYZJE

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) [2021/1074]

z dnia 18 czerwca 2021 r.

w sprawie tymczasowego wyłączenia niektórych ekspozycji wobec banków centralnych z miary ekspozycji całkowitej w związku z pandemią COVID-19 i uchylająca decyzję (UE) 2020/1306 (EBC/2021/27)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi ⁽¹⁾, w szczególności art. 4 ust. 1 lit. d),

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ⁽²⁾, w szczególności art. 429a,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ramy Bazylea III wprowadziły prosty, przejrzysty wskaźnik dźwigni nieoparty na ryzyku, mający stanowić wiarygodny środek uzupełniający wymogi kapitałowe oparte na ryzyku. Zgodnie ze standardem dotyczącym wskaźnika dźwigni, opublikowanym przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego w grudniu 2017 r. (zwanym dalej „standardem dotyczącym wskaźnika dźwigni”), w celu ułatwienia realizacji polityki pieniężnej dana jurysdykcja może, według swojego uznania, tymczasowo zwolnić rezerwy banku centralnego z miary ekspozycji wskaźnika dźwigni w wyjątkowych okolicznościach makroekonomicznych.
- (2) Standard dotyczący wskaźnika dźwigni został po raz pierwszy wdrożony do prawa Unii rozporządzeniem (UE) nr 575/2013. Art. 430 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 nakłada na instytucje obowiązek przedkładania właściwym organom określonych informacji dotyczących wskaźnika dźwigni i jego elementów, natomiast art. 451 tego rozporządzenia nakłada na instytucje obowiązek ujawniania określonych informacji na temat swojego wskaźnika dźwigni oraz zarządzania ryzykiem nadmiernej dźwigni.
- (3) Rozporządzenie (UE) nr 575/2013 zostało zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876 ⁽³⁾ m.in. w celu uwzględnienia zmian standardu dotyczącego wskaźnika dźwigni, co ma zapewnić równe warunki konkurencji międzynarodowej dla instytucji z siedzibą w Unii prowadzących działalność poza Unią oraz aby wskaźnik dźwigni pozostał skutecznym uzupełnieniem wymogów w zakresie funduszy własnych opartych na ryzyku. Rozporządzenie (UE) 2019/876 wprowadziło wymóg dotyczący wskaźnika dźwigni jako uzupełnienie systemu sprawozdawczości i ujawniania wskaźnika dźwigni. Rozporządzenie to wprowadziło zmiany do art. 429a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w celu wprowadzenia możliwości tymczasowego wyłączenia niektórych ekspozycji wobec banków centralnych z obliczania miary ekspozycji całkowitej danej instytucji w wyjątkowych okolicznościach.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów dotyczących sprawozdawczości i ujawniania informacji, a także rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 150 z 7.6.2019, s. 1).

ciach i w celu usprawnienia implementacji polityki pieniężnej. Wymóg dotyczący wskaźnika dźwigni należy ponownie skalibrować proporcjonalnie w sposób kompensujący wpływ wyłączenia. Taka ponowna kalibracja powinna to zapewnić wyłączenie ryzyk dla stabilności finansowej mających wpływ na odpowiednie sektory bankowe, a także zachowanie odporności, jaką daje wskaźnik dźwigni. Opisanie zmiany zasad dotyczących wskaźnika dźwigni, w tym możliwość wyłączenia niektórych ekspozycji z wobec banków centralnych z miary ekspozycji całkowitej, wejdą w życie 28 czerwca 2021 r.

- (4) Rozporządzenie (UE) nr 575/2013 zostało następnie zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/873 ⁽⁴⁾, zgodnie z którym - na potrzeby ponownej kalibracji wymogu dotyczącego wskaźnika dźwigni - właściwe organy po konsultacji z odpowiednim bankiem centralnym określają datę rozpoczęcia nadzwyczajnych okoliczności oraz podają tę datę do wiadomości publicznej.
- (5) W związku z pandemią COVID-19 Europejski Bank Centralny (EBC) stwierdził w dniu 16 września 2020 r., że istnieją wyjątkowe okoliczności uzasadniające wyłączenie ekspozycji banku centralnego wymienionych w art. 500b ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 z miary ekspozycji całkowitej w celu ułatwienia realizacji polityki pieniężnej ⁽⁵⁾. Wyłączenie tych ekspozycji stosuje się do dnia 27 czerwca 2021 r.
- (6) Ze względu na pandemię COVID-19 oraz wynikającą z niej i utrzymującą się potrzebę znacznego łagodzenia polityki pieniężnej, która z kolei zależy w dużym stopniu od niezakłóconego funkcjonowania bankowego kanału transmisji polityki pieniężnej, Rada Prezesów uważa, że takie wyjątkowe okoliczności uzasadniają tymczasowe wyłączenie (do dnia 31 marca 2022 r.) niektórych ekspozycji wobec banków centralnych Eurosystemu z obliczania miary całkowitej ekspozycji instytucji zgodnie z art. 429a ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
- (7) Oczekuje się, że wyłączenie niektórych ekspozycji wobec banków centralnych z miary ekspozycji całkowitej zgodnie z art. 429a ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 do dnia 31 marca 2022 r. pomoże instytucjom kredytowym w dalszym wypełnianiu ich roli w finansowaniu gospodarki realnej przy jednoczesnym zachowaniu kluczowych elementów ostrożnościowych ram regulacyjnych w wyjątkowym okresie pandemii COVID-19. Datę końcową 31 marca 2022 r. wybrano pod kątem ułatwienia wdrożenia nadzwyczajnych środków polityki pieniężnej powiązanych z sytuacją wynikającą z pandemii COVID-19, w tym obecnie przewidywanego horyzontu czasowego zakupów aktywów netto w ramach nadzwyczajnego programu zakupu aktywów w czasie pandemii (PEPP).
- (8) Datę, od której uznaje się, że rozpoczęły się nadzwyczajne okoliczności, ustala się na podstawie zakończenia ostatniego kwartału poprzedzającego rozpoczęcie stosowania środków polityki pieniężnej związanych z pandemią COVID-19. W dniu 12 marca 2020 r. EBC ogłosił złagodzenie warunków ukierunkowanych dłuższych operacji refinansujących (TLTRO III), aby wesprzeć ciągły dostęp przedsiębiorstw i gospodarstw domowych do kredytów bankowych w obliczu zakłóceń i tymczasowych niedoborów finansowania związanych z pandemią COVID-19. W dniu 18 marca 2020 r. EBC ogłosił również program PEPP o wartości 750 mld EUR, którego celem jest przeciwdziałanie poważnemu ryzyku zakłóceń mechanizmu transmisji polityki pieniężnej wynikających z pandemii oraz wsparcie perspektyw gospodarczych strefy euro. Datę, od której nadzwyczajne okoliczności uznaje się za rozpoczęte, ustala się zatem na dzień 31 grudnia 2019 r.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/873 z dnia 24 czerwca 2020 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i (UE) 2019/876 w odniesieniu do niektórych dostosowań w odpowiedzi na pandemię COVID-19 (Dz.U. L 204 z 26.6.2020, s. 4).

⁽⁵⁾ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2020/1306 z dnia 16 września 2020 r. w sprawie tymczasowego wyłączenia niektórych ekspozycji wobec banków centralnych z miary ekspozycji całkowitej w związku z pandemią COVID-19 (EBC/2020/44) (Dz.U. L 305 z 21.9.2020, s. 30).

- (9) Ekspozycje, które mogą podlegać wyłączeniu, obejmują monety i banknoty stanowiące legalną walutę w jurysdykcji banku centralnego oraz aktywa stanowiące należności od banków centralnych, w tym rezerwy obowiązkowe utrzymywane w banku centralnym, o ile ekspozycje te mają znaczenie dla transmisji - a co za tym idzie, realizacji - polityki pieniężnej. Ekspozycje takie obejmują depozyty w banku centralnym oraz salda na rachunkach rezerw w Eurosystemie, w tym środki utrzymywane w celu wypełnienia wymogów w zakresie rezerw obowiązkowych. Z miary ekspozycji całkowitej nie powinny być wyłączone ekspozycje stanowiące należności od banków centralnych niezwiązane z realizacją polityki pieniężnej.
- (10) Zgodnie z art. 429a ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zasięgnięto opinii EBC w ramach jego funkcji w zakresie polityki pieniężnej w sprawie ustalenia istnienia wyjątkowych okoliczności uzasadniających wyłączenie niektórych ekspozycji oraz daty, w której uznaje się, że takie wyjątkowe okoliczności rozpoczęły się ⁽⁶⁾.
- (11) Art. 500b rozporządzenia (UE) nr 575/2013, który stanowi podstawę decyzji (UE) 2020/1306 (EBC/2020/44), stosuje się do dnia 27 czerwca 2021 r. Należy zatem uchylić decyzję (UE) 2020/1306 (EBC/2020/44),

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Definicje

Na potrzeby niniejszej decyzji stosuje się definicje określone w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013. Ponadto poniższe terminy oznaczają:

- 1) „Eurosystem” - Eurosystem w rozumieniu art. 2 pkt 29) wytycznych Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/510 (EBC/2014/60) ⁽⁷⁾;
- 2) „depozyt w banku centralnym” - depozyt w banku centralnym w rozumieniu art. 2 pkt 21) wytycznych (UE) 2015/510 (EBC/2014/60);
- 3) „rachunki rezerwy” – rachunki rezerwy w rozumieniu art. 2 pkt 7) rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2021/378 (EBC/2021/1) ⁽⁸⁾;
- 4) „wymogi w zakresie rezerw obowiązkowych” – wymogi w zakresie rezerw obowiązkowych w rozumieniu art. 2 pkt 2) rozporządzenia (UE) 2021/378 (EBC/2021/1);
- 5) „istotny nadzorowany podmiot” – istotny nadzorowany podmiot w rozumieniu art. 2 pkt 16) rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 468/2014 (EBC/2014/17) ⁽⁹⁾.

Artykuł 2

Stwierdzenie istnienia nadzwyczajnych okoliczności

1. Na potrzeby art. 429a ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 EBC stwierdza, z zastrzeżeniem ust. 2–5 niniejszego artykułu, istnienie nadzwyczajnych okoliczności uzasadniających wyłączenie ekspozycji wobec banku centralnego wskazanych w art. 429a ust. 1 lit. n) ppkt (i) oraz (ii) tego rozporządzenia z miary ekspozycji całkowitej w celu ułatwienia wdrażania polityki pieniężnej.
2. Uznaje się, że wyjątkowe okoliczności rozpoczęły się w dniu 31 grudnia 2019 r.

⁽⁶⁾ <https://www.ecb.europa.eu/press/pr/date/2021/html/ecb.pr210618~08d3c92b21.en.html>

⁽⁷⁾ Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/510 z dnia 19 grudnia 2014 r. w sprawie implementacji ram prawnych polityki pieniężnej Eurosystemu (EBC/2014/60) (Dz.U. L 91 z 2.4.2015, s. 3).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2021/378 z dnia 22 stycznia 2021 r. w sprawie stosowania wymogów dotyczących utrzymywania rezerwy obowiązkowej (EBC/2021/1) (Dz.U. L 73 z 3.3.2021, s. 1).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 468/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego) (EBC/2014/17) (Dz.U. L 141 z 14.5.2014, s. 1).

3. W odniesieniu do ekspozycji wskazanych w art. 429a ust. 1 lit. n) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 stwierdzenie istnienia wyjątkowych okoliczności ma zastosowanie do takich ekspozycji wobec banków centralnych Eurosystemu, które dotyczą depozytów w banku centralnym lub sald na rachunkach rezerw, w tym środków utrzymywanych w celu wypełnienia wymogów w zakresie rezerw obowiązkowych.
4. Ustęp 1 stosuje się przez okres rozpoczynający się w dniu 28 czerwca 2021 r. i kończący się w dniu 31 marca 2022 r.
5. Ustalenie, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie do każdej instytucji będącej istotnym nadzorowanym podmiotem mającym siedzibę w państwie członkowskim strefy euro.

Artykuł 3

Utrata mocy obowiązującej

Z dniem 28 czerwca 2021 r. traci moc decyzja (UE) 2020/1306 (EBC/2020/44).

Artykuł 4

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 28 czerwca 2021 r.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 18 czerwca 2021 r.

Christine LAGARDE
Prezes EBC
